

ligheden ikke, at det nytter stort. Jeg tror, at Havet ødelægger efterhaanden det, der plantes der, men jeg har ikke det mindste derimod, i alt Fald, hvis den højtærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at det, det gælder om, er ikke en Plantning af Klittag, som ikke kan nytte noget paa de Steder, der trænge mest, hvor Tangen er lav, nemlig kun 1. à 2 Fod over daglig Vande, maa Plantningen være en anden, og her vil jeg anbefale Risplantning, som kan fange Sandet. De smaa Klittagplanter ere for fine og for lave til at de, inden de komme i Vækst, kunne samle Sandet, og inden de komme i Vækst, er Havet nogle Gange gaaet over dem og har skyllet Sandet bort fra deres Rødder, saa de gaa til Grunde. Saaledes er det gaaet Aar efter Aar, og det vil sikkert gentage sig, hvis man bruger den samme Fremgangsmaade. Jeg vil derfor anbefale, at man paa de lave Steder ikke planter Klittag, men at man i Stedet derfor indskrænker sig til at plante Ris, der efterhaanden kunne samle Sandet og blive staaende, selv om Havet gaar over dem en Gang. — Det næste Spørgsmaal, jeg gerne vil sige et Par Ord om, er Broen over Mariager Fjord; ogsaa denne Bevilling kan jeg kun anbefale. Der kunde ganske vist siges til denne Bevilling ligesom til adskillige andre, at den kommer paa en noget ejendommelig Maade, paa en Maade, som Tingets almindelige — for ikke at sige menige — Medlemmer ikke kunne være helt tilfredse med, nemlig ved Finanslovens 3dje Behandling. Jeg kunde have føjet de samme Bemærkninger til Bevillingen af de 900,000 Kr. til Høfderne, men der er den ærede Minister ganske undskyldt, han kunde ikke komme med det Forslag tidligere, fordi Katastrofen ikke kom før. Men denne Bevilling synes jeg kunde være kommen tidligere, thi jeg er temmelig overbevist om, at jeg ikke tager fejl, naar jeg siger, at Andragendet har været fremme i god Tid. Det har naturligvis ligget fast et eller andet Sted, jeg tror ikke, det har været i Ministeriet, men derimod har det ganske sikkert ligget længere end tilbørligt et eller andet Sted paa Vejen til Ministeriet. Om selve Sagen skal jeg i al Almindelighed sige, at Spørgsmaalet er — som det ærede Medlem

for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) omtalte i Formiddags — ikke nyt, men ikke desto mindre af meget stor Vigtighed for de Egne, der ligge Nord og Syd for Mariager Fjord. Det er overordentlig hensigtsmæssigt, at Staten griber ret stærkt til, og det er ogsaa fuldt berettiget — hvad der ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem — da Randers—Hadsund-Banen er en af de alleruheldigste Privatbaner, idet denne kun blev bygget med et Tilskud af det halve af Ekspropriationsomkostningerne, hvilket udgjorde et meget lille Beløb. Derfor finder jeg det fuldt forsvarligt, at man nu af Statskassen udreder et Beløb til Anlæg af en Bro, som kan stille denne Banestrækning paa mere lige Fod med de andre Baner, der have haft Tilskud fra Staten. Jeg er ganske vist betænkelig ved den Slutning, som Motiveringen har faaet, idet der staar: „Det foreslaas derhos, at Anlægget betinges af, at der tilvebringes Overenskomst om, at Amsraadene, henholdsvis Jærnbannerne, overtage den fremtidige Vedligeholdelse af Anlægget med alt Tilbehør og underkaste sig Ministeriets Afgørelse med Hensyn til eventuelle Takster for Benyttelsen af Broen til Færdsel med almindelige Vogne og for Skibes Passage gennem Broen.“ Jeg vilde have ønsket, at denne Passus var udeladt. Jeg kan ikke godt tænke mig, at det skulde være hensigtsmæssigt og forsvarligt, at man giver Institutioner, det være kommunale eller andre, Ret til at oppebære Passagepenge af en Bro, der i alt væsentlig bekostes af Staten, selv om den skal vedligeholdes af Kommunen, Amsraadet eller private Institutioner. Jeg vilde finde det ret uheldigt, om den almindelige Færdsel skulde generes ved, at der skulde betales en Afgift i rede Penge for at passere denne Bro, da det er Staten, der væsentlig bekoster den. Men endnu mere urimeligt vilde jeg finde det, om man vilde finde det passende, at opkræve Passagepenge af Skibe; thi det forekommer mig at være nok, at man lægger Skibes Passage en saadan Hindring i Vejen, som man vil gøre ved at anlægge en Bro. — jeg antager nemlig ikke, at der er Tale om, at denne skal lægges saa højt, at Skibe kunne sejle under den. Jeg staar ganske vist her aldeles hjælpeløs over